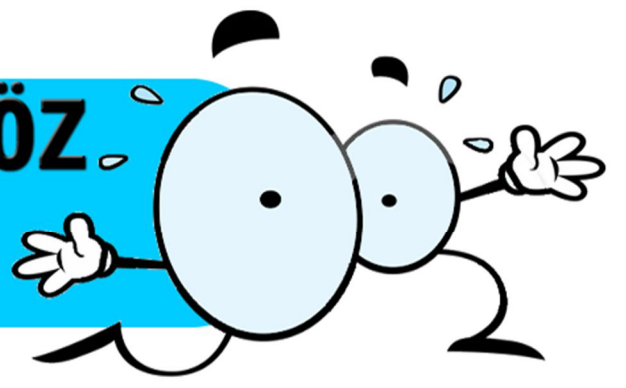

GÖRMEK İÇİN GÖZ ŞART DEĞİL

Adamın biri, ilk defa gittiği bir kasabada şaşkın şaşkın gezindikten sonra yol kenarında duran bir arabanın yanına sokulmuş ve arka koltukta tek başına oturan çocuğa:

- Buraların yabancısıyım, demiş. Parkın hemen yanı başındaki fırını arıyorum. Çok yakın olduğunu söylediler.

Çocuk arabanın penceresini iyice açtıktan sonra:

- Ben de buraya ilk defa geliyorum, demiş. Ama sağ tarafa gitmeniz gerekiyor herhalde.

Adam, çocuğun da yabancı olmasına rağmen bunu nasıl anladığını sormuş ister istemez.

Çocuk:

- İhlamur çiçeklerinin kokusunu duymuyor musunuz? diye gülümsemiş. Kuş civıltıları da oradan geliyor zaten.

- İyi ama, demiş adam. Bunların parktan değil de bir tek ağaçtan gelmediği ne malum?

- Tek bir ağaçtan bu kadar yoğun koku gelmez, diye atılmış çocuk. Üstelik manolyalar da katılıyor onlara. Hem biraz derin nefes alırsınız, fırından yeni çıkmış ekmeklerin kokusunu da duyarsınız.

Adam, gözlerini hafifçe kısarak denileni yaptıktan sonra, cebinden bir kağıt para çıkartıp teşekkür ederken fark etmiş onun kör olduğunu.

Çocuk ise, konuşurken bir anda sözlerini yarıda kesmesinden anlamış, adamın kendisini fark ettiğini.

İşığa hasret gözlerini ondan saklamayı çalışırken:

- Üç yıl önce kaza geçirmişt看, demiş. Görmeyi o kadar çok özledim ki... Sizinkiler sağlam, öyle değil mi?

Adam çocuğun tarif ettiği yerde bulunan fırına doğru yönelirken:

- Artık emin değilim, demiş. Emin olduğum tek şey, benden daha iyi gördüğün...

**Mutluluk sahip olduklarınız değerini bilmekle artar.
Sahip olamadıklarınız için şikayet etmek sizi üzer ve
mutsuzluğa sürükler.**